

531. A Krisztus mennybe felméne

Vad Péter Zsigmond

1.A Krisz - tus menny - be fel - mé - ne, Hogy né - künk he - lyet szer - ze - ne,
2.Ó, mi ke - gyel - mes Mes - te - rünk, Em - lé - kez - zél meg mi - ró - lunk,

Ped.

3 Aty - já - val meg - bé - kél - tet - ne, É - let - re bé - - - vin - ne.
3 Ki meg - hal - tál volt é - ret - tünk, Légy je - len mi - - - ve - lünk!

3. Te látod mennyből éltünket És nagy keserűséginket;
Vigasztald meg mi lelkünket, Hogy higgyünk tégedet.

4. Mert megfogadtad minenkünk, Hogy léssz örökké mivelünk;
Adjad Szentlelked minenkünk, Hogy benned hiessünk.

5. És oltalmazz meg mindentől, Szent Atyádnak haragjától,
Ördögtől és kárhozattól, Minden dühösségtől.

6. Tekints nagy gyarlóságinkra, E világ csalárdságára;
Vigyél be a boldogságba, Te szent országodba.

7. Mindnyájan, ti, keresztyének, Az Úr Krisztust dicsérjétek,
Őnéki hálát adjatok, Felmagasztaljátok.

8. Dicséret légyen Atyának És ő Fiának, Krisztusnak,
És a mi Vigasztalónknak, A Szentháromságnak.